

тъю, крѣткю, высѣкю, и проч. а нѣ свѣтъю,
крѣткюю, высѣкюю. Защо когѣто се напише
името цѣло какѣто шочи стои въ Славѣн-
ско то, то тогѣва си има совершѣнъ естѣст-
венъ членъ въ себѣ (защо то сички те прила-
гѣтели имена въ Славѣнскіятъ языкъ когѣ
стоѣтъ безъ оубѣченіемъ въ слово то, имѣтъ
непремѣнно тѣмъ истата сила, що ѣ имѣтъ
Грѣчески те прилагѣтели съ членѣтъ зѣдно,
а когѣто са оубѣчени тогѣва держѣтъ мѣсто
за безчленни Грѣчески. Като н. п. свѣтъю
ὁ ἅγιος, свѣтъю ἅγιος. Блаженный ὁ μακά-
ριος, блаженъ μακάριος. Какѣто шо сви-
дѣтелствувѣтъ и слѣдѣющіи те прилѣри. ма-
κάριος ἀνὴρ, оубѣ насъ стои блаженъ мѣжъ,
а нѣ блаженный мѣжъ. ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος
κύριος σαβαώθ. а нѣ свѣтъю, свѣтъю, и
проч.) и когѣ нѣжда да се притѣра ѣще ѣдинъ
членъ, иай за да стане ѣдинъ Бѣлгарски, а
дрѣги Славѣнски; тако за именителныѣтъ
надѣжъ на-сѣществителни те и прилагѣтели-
те имена мѣжескаго рода. а за родителны-
ѣтъ и дѣтелныѣтъ (к) трѣбѣва да знаеме,

(к) На нѣкои мѣста ако бѣхме оупотреблявали
чистыѣтъ Славѣнски дѣтели надѣжъ, много бы
было сладостно и пріятно дѣло, като н. п. въ